

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:
vina dne 29. 3. 2017
NAHRADA ŠKODY
VÍV. PRŮPADLUTÉ VĚCI
a jazyk soudní jazyk

V Písku

dne 2. 01. 2020

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Krále a přísedících Evy Cihlářové a Jaroslava Kosíka v hlavním líčení konaném dne 13.12.2016 v trestní věci obž.

t a k t o :

Obžalovaný:

nar. , Slovenská republika, trvale bytem
státní příslušník Slovenské republiky, nyní ve Vazební věznici České Budějovice,

se uznává vinným, že

1. dne 26.06.2016 okolo 03:30 hodin v nočním klubu () v Písku v prostoru před barovým pultem v době jeho provozu za přítomnosti zde přítomných hostů a obsluhy klubu nejprve udeřil rukou do obličeje , nar. a poté, co se zastáli u barového pultu stojící , nar. a , nar. , tak nožem s délkou čepele cca 15 cm v úmyslu ublížit mu na zdraví bodl do oblasti okraje levé kyčelní kosti, čímž mu způsobil bodnořeznou ránu na levém boku vzadu, kdy bodný kanál směřoval k lopatě kosti kyčelní směrem dolů, přičemž

při tomto bodnutí mohlo dojít po proniknutí nože kůží a podkožím k zasažení hýžd'ového svalstva, tedy zranění při kterém by byl poškozený minimálně po dobu 1 týdne omezen v obvyklém způsobu života a následně v úmyslu ublížit mu na zdraví bodl stejným nožem do oblasti levého podbřišku, čímž mu způsobil bodnořeznou ránu levého podbřišku, přičemž bodný kanál směřoval dolů a končil nad podvázkou (fascií) břišního svalstva, přičemž při tomto bodnutí mohlo dojít k proniknutí čepele nože do dutiny břišní, a při tom by mohlo dojít k poškození břišní stěny jako důležitého orgánu a tohoto jednání se dopustil, přestože byl dne 27.03.2013 rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 14 To 52/2013 odsouzen mimo jiné za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců,

2. od přesně nezjištěné doby, nejméně od měsíce června 2006 vlastnil bez povolení krátkou střelnou zbraň značky CZ 75 Standard IPCS, výrobní číslo , kterou následně po propuštění z výkonu trestu v přesně nezjištěné době od 07.05.2016 do 05:25 hodin dne 26.06.2016 přechovával v plastovém kufříku s celkem 86 ks nábojů, ráže 40 S a W v obývacím pokoji v bytě domu čp. ulici v kde v té době bydlel,

t e d y

ad 1)

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že by jinému úmyslně ublížil na zdraví a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,
- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že by jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,
- dopustil se veřejně hrubé výtržnosti tím, že napadl jiného a tento čin spáchal opětovně,

ad 2)

- bez povolení si opatřil a přechovával střelnou zbraň,

č í m ž s p á c h a l

ad 1)

- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2)

- přečin nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 145 odst. 1, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se ukládá **trest propadnutí věci** a to:

- střelné zbraně CZ 75 STANDARD IPSC s vypilovaným výrobním číslem v plastovém kufříku
- 76 ks nábojů ráže 40 S&W
- mazacího a konzervačního oleje Konkor 101
- oranžové tašky Kinder.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, na náhradě škody částku **11.020,-Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny soud zjistil a za prokázány považuje skutkový stav věci, jenž je podrobně popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Bylo prokázáno, že obžalovaný dne 26.6.2016 v nočních hodinách poté, co konzumoval alkoholické nápoje v nočním klubu Písku po předchozím rozhovoru udeřil nejprve do obličeje a když té se následně zastali poškození a s tím, že obžalovaný na tyto jmenované zaútočil s nožem s délkou čepele cca 15 cm s tím, že bodl do oblasti okraje levé kyčelní kosti s tím, že utrpěl zranění popsané ve výroku tohoto rozhodnutí, pak do oblasti levého podbřišku, rovněž se zraněním popsaným ve výroku tohoto rozhodnutí. Je třeba konstatovat, že obžalovaný byl za obdobné jednání odsouzen ve věci Okresního soudu v Písku ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích 14To 52/2013 ze dne 27.3.2013 pro trestnou činnost násilného charakteru, kdy z výkonu trestu odnětí svobody byl propuštěn dne 7.5.2016.

Dále bylo prokázáno, že obžalovaný od přesně nezjištěné doby až do června 2016 vlastnil bez povolení krátkou střelnou zbraň specifikovanou ve výroku tohoto rozhodnutí spolu s náboji a příslušenstvím.

Pokud se týká jednání, jenž je popsáno pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku obžalovaný se k trestné činnosti v podstatě doznal s tím, že poté, co přišel do klubu zhlédl slečnu kterou po výkonu trestu odnětí svobody udržoval intimní

vztah. Chtěl ji pouze pozdravit, není si vědom toho, že by ji měl udeřit tak, jak mu bylo kladeno za vinu. Poškozená tála u baru s dalšími muži, mimo jiné s poškozeným když poškozenou u baru oslovil, tyto muži se mu začali posmívat i kvůli jeho národnosti, začali do něj strkat, všichni byli vyšší než on a proto chtěl odejít. Nechtěl se s nimi prát, ale v podstatě na svou obranu vytáhl malý rybářský nožik o délce asi 6-7 cm, který chytil za špičku, aby čepel byla ještě kratší a měl nad ním kontrolu a chtěl je pouze vystrašit, pouze se ohnal, neboť nechtěl mít další problémy. Když slyšel, že pořadatelka volá policii a záchranku chtěl na místě počkat, ale pořadatelka mu řekla, aby s ní odešel, následně se dozvěděl, že ho hledá policie, nijak se neskrýval, vzdal se. Pokud se týká nalezené zbraně, její vlastnictví obžalovaný nepopíral s tím, že ji pouze používal ke střelbě na střelnici, nikdy ji nepoužil ke spáchání trestné činnosti. Obžalovaný uvedl, že svého jednání upřímně lituje.

Poškozená uvedla, že byla v klubu společně s poškozenými a , když k ní přišel obžalovaný, chytil ji za rameno, otočil a dal jí facku, ostatní poškození se jí zastali. K útoku nožem se svědkyně nebyla schopna blíže vyjádřit. Uvedla, že najednou měl poškozený bodnou ránu na zádech a poškozený na bříše, neviděla, jak k tomuto došlo, neviděla u nikoho v ruce nůž. Svědkyně uvedla, že obžalovaný ji přišel v tu dobu hodně opilý.

Poškozený události popsal podobně jako poškozená . Pokud se týká incidentu s poškozenou uvedl, že obžalovaný přišel na místo, vytáhl poškozenou jakoby čelem k sobě, dal jí pěstí a ta spadla na zem. Poškozený se jí zastal tak, že obžalovaného chytil za krk a hodil na zeď, vyzval jej, aby šel pryč, obžalovaný vzal nůž a bodl jej. Svědek uvedl, že v tu chvíli v podstatě nic necítil, až poté byl upozorněn, že mu teče krev. Obžalovaný se chystal zaútočit podruhé, tomuto druhému útoku se poškozený vyhnul a tak obžalovaný bodl poškozeného . Svědek uvedl, že se jednalo o šedočerný nůž, délka čepele asi tak 12 cm, držel jej za rukojeť. Poškozený připustil, že vypil poměrně dost pív, ale je zvyklý, takže nebyl zásadně pod vlivem alkoholu. V průběhu tohoto útoku obžalovaný vykřikoval, že je podřeže, zabije. Poškozený se dále ve své výpovědi vyjádřil i k omezení v běžném způsobu života, že asi 14 dnů ležel, byl omezen v pohybech, neboť jej bolela samotná rána.

Svědék vypověděl, že obžalovaný napadl úderem rukou poškozenou když se jí následně poškozený zastal, obžalovaný následně poškozeného bodnul a poté bodl poškozeného všechno se seběhlo velice rychle, nebyl schopen blíže tento útok popsat. Poškozený uvedl, že byl pod vlivem alkoholu, na detaily si nevzpomíná. Svědek uvedl, že on sám se k tomu v podstatě přimotal a po prvotním útoku na poškozeného obžalovaný bodl i jeho. Svědek uvedl, že nůž držel v ruce, celou čepel neviděl, za rukojeť ho nedržel, koukalo mu kousek ostří mezi prsty. V pracovní neschopnosti svědek nebyl, v běžném způsobu života v podstatě omezen také nebyl.

Svědék uvedl, že v klubu vykonával pořadatelskou službu, kde se obžalovaný až do incidentu choval slušně. Svědek uvedl, že incident viděl od samého začátku s tím, že obžalovaný nejprve odstrčil přítomnou slečnu, kterou blíže nezná. Poté jej poškozený jakoby úderem odstrčil, svědek viděl nůž zavřený v ruce obžalovaného, stál mezi obžalovaným a poškozenými, nůž měl v ruce zavřený. On sám táhl obžalovaného směrem ke schodům, aby zamezil dalšímu napadání, ale tam se již nic nestalo. Svědek uvedl, že v tom zmatku neviděl, že by přítomnou slečnu udeřil.

Svědkyne jako provozovatelka baru uvedla, že incident neviděla, slyšela pouze nějaký hluk a poté viděla poškozeného jak mu teče krev. Co tomuto incidentu předcházelo neví. Následně viděla obžalovaného, jak tam stál s nožem, blíže se k popisu nože nebyla schopna vyjádřit.

vypověděl, že se dozvěděl o incidentu až ráno, kdy mu volal poškozený, že došlo k nějakému incidentu, blíže události neřešil.

vypověděl, že viděl, jak se obžalovaný hádá s poškozenými, kdy se zastali nějaké slečny, samotný incident mezi obžalovaným a slečnou neviděl. Poté viděl, jak už byli oba poškození pobodaní, průběh tohoto útoku svědek neviděl.

U hlavního líčení byl vyslechnut znalec MUDr. Zdeněk Šenkýř, který se vyjádřil ke znaleckému posudku, uvedl, jaká zranění poškození utrpěli s tím, že tato zranění mají obvyklou dobu léčení a omezení v běžném způsobu života do 7 dnů a nejsou považována za ublížení na zdraví, přičemž se vyjádřil i jaké pravděpodobně hrozilo zranění s tím, že lze blíže určit jaká pravděpodobnost těchto těžších následků hrozila, v podstatě uvedl, že to, že nedošlo k těmto těžším následkům bylo způsobeno pouze náhodou, nebyl žádný důvod proč nedošlo k hlubšímu proniknutí nože při útoku na tělo obou poškozených, neboť největší odpor noži klade kůže, která již byla překonána. Znalec uvedl, že obžalovaný musel útočit silou minimálně střední intenzity s tím, že si nedovede představit, že by za této situace byl schopen udržet nůž za ostří. Rovněž uvedl, že obdobná zranění by způsobil i nůž kratší čepele, do cca 6 cm.

Jako listinné důkazy byly u hlavního líčení konstatovány protokol o vydání věci, protokol o ohledání místa činu, náčrtek a fotodokumentace, ze kterých vyplývá situace na místě činu, k nalezené zbraně byla konstatována odborná vyjádření z oboru defektoskopie, mechanografie a technická diagnostika, vyjádření k původu zbraně. Rozsah a charakter zranění vyplývá mimo jiné i z lékařských zpráv a pořízené fotodokumentace. K osobě obžalovaného byl konstatován opis RT a opisy předchozích trestních rozhodnutí.

Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci podrobně popsany ve výroku tohoto rozhodnutí. Pokud se týká jednání, jež je popsáno pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku, zde obžalovaný v podstatě svou vinu doznává, doznává útok nožem na oba poškozené s tím, že ale uvádí, že nůž držel za špičku tak, aby nemohl blíže poškozeným ublížit. Zároveň popírá útok na poškozenou

Dle názoru soudu vina obžalovaného je spolehlivě prokazována, i pokud se týká předmětného nože, zejména výpovědi poškozeného který ze všech svědků byl schopen nejbližší popsat nůž i předmětný útok, je třeba konstatovat, že svědek uvádí, že se jednalo o nůž o délce čepele cca 12 cm, když v tomto směru soud považuje vinu obžalovaného za prokázanou, že se nejednalo o nůž o délce čepele maximálně 6 cm, jak ve své výpovědi uvádí obžalovaný, neboť je třeba konstatovat, že obžalovaný rovněž popírá útok, ať už pěstí nebo otevřenou dlaní na poškozenou avšak

z výpovědi všech ostatních svědků jednoznačně vyplývá, že obžalovaný poškozenou udeřil. Za této situace soud nemůže při zjišťování skutkového stavu věci zcela bez jakýchkoliv pochybností vycházet z výpovědi obžalovaného, když tato je v některých svých částech výpověďmi dalších svědků vyvrácena, rovněž pokud se týká předmětného nože a jeho držení, dle názoru soudu, je výpověď obžalovaného vedle svědecké výpovědi poškozeného vyvrácena i znaleckým posudkem, kdy znalec uvádí, že s ohledem na intenzitu

útočím a použitou silou si nedovede představit, že by byl schopen obžalovaný udržet nůž za jeho ostří, dle názoru soudu zcela nepochybně, pokud by obžalovaný držel nůž za ostří, došlo by i k jeho zranění na ruce. Za této situace tedy soud považuje za prokázané, že obžalovaný nožem o délce čepele cca 15 cm bodl poškozené a způsobil jim zranění specifikované ve výroku tohoto rozhodnutí s tím, že rozsah a charakter těchto zranění vyplývají vedle lékařských zpráv i ze znaleckého posudku znalce MUDr. Šenkýře, který se rovněž vyjádřil k tomu, jaká zranění reálně hrozila oběma poškozeným, je zcela nepochybné, že útokem obžalovaného, s ohledem na závěry znaleckého posudku mohlo dojít ke zraněním závažnějšího charakteru tak, jak je znalec ve svém znaleckém posudku popisuje. Pokud se týká předchozího odsouzení obžalovaného tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí, to vyplývá jednak z obsahu RT, jednak z obsahu předmětného rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře.

K jednání, jenž je popsáno pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku je třeba uvést, že obžalovaný doznává, že zbraň držel, ta byla zajištěna v místě jeho bydliště, okolnosti týkající se předmětné zbraně vyplývají z listinných důkazů.

K právní kvalifikaci jednání obžalovaného, pokud se týká bodu 1 výroku tohoto rozsudku je třeba konstatovat, že obžalovaný spáchal jednoznačně přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1,2 písm. a) tr. zákoníku, jehož se dopustí ten pachatel, který se dopustí veřejně hrubé výtržnosti tím, že napadne jiného a čin spáchá opětovně, v tomto konkrétním případě obžalovaný útokem na poškozenou a poškozené a napadl na místě veřejnosti přístupném, tedy v klubu Canal la Manche další osoby a s ohledem na předchozí odsouzení tento přečin spáchal opětovně.

Pokud se týká útoku na poškozené a tak je třeba konstatovat, že v tomto případě u poškozeného hrozilo způsobení zranění, kdy by byl omezen v běžném způsobu života po dobu více než 1 týdne, tato zranění jsou popsána ve výroku tohoto rozhodnutí, vzhledem k tomu, že k těmto následkům nedošlo, zůstává přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku nedokonán ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když citovaného přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten pachatel, který jinému úmyslně ublíží na zdraví, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, v tomto případě je zřejmé, že obžalovaný, který nožem o délce čepele prokázané zhruba 15 cm útočí do oblasti trupu jiné osoby, musí být minimálně srozuměn s tím, že mu může způsobit zranění, které by bylo možno charakterizovat jako ublížení na zdraví, když v tomto případě je třeba přihlídnout k lokalizaci kam útok obžalovaného směřoval.

Obdobná situace nastává, i pokud se týká právní kvalifikace jednání, které bylo namířeno vůči poškozenému, dle názoru soudu není rozhodné, že z výpovědi svědka vyplývá, že pravděpodobně tento druhý útok směřoval na jeho osobu, avšak on se mu vyhnul a obžalovaný tedy bodl do oblasti břicha poškozeného. Zde je třeba konstatovat, že útok směřoval do oblasti dutiny břišní a pokud útočil obžalovaný nožem na trup poškozeného právě v této oblasti, musel být minimálně srozuměn s tím, že může způsobit zranění, které by bylo možno charakterizovat jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu ust. § 122 odst. 1 tr. zákoníku, když tento následek jako pravděpodobný hodnotí ve znaleckém posudku i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Jednání obžalovaného, pokud se tedy týká útoku na poškozeného soud právně kvalifikuje jako zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, opět spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť i v tomto případě tento trestný čin zůstal

nedokonán, přičemž tohoto zločinu se dopustí ten pachatel, který se dopustí jednání, jež bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu s tím, že by jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

Pokud se týká jednání, jenž je popsáno pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku, v tomto případě obžalovaný za situace, kdy bez povolení přechovával krátkou střelnou zbraň značky CZ 75 spáchal přečin nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, neboť tohoto trestného činu se dopustí ten pachatel, který bez povolení si opatří a přechovává střelnou zbraň.

Pokud se týká ukládaného trestu, soud konstatuje, že trest je ukládán jako trest úhrnný ve smyslu ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný byl uznán ze spáchání více trestných činů, přičemž trest je ukládán v sazbě za trestný čin nejpřísněji trestný, což je zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, který je ohrožen sazbou trestu odnětí svobody v trvání 3 až 10 let.

Při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle ust. § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a dalším poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Povahu a závažnost trestného činu soud podle ust. § 39 odst. 2 tr. zákoníku pak hodnotil zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

Pokud se týká trestné činnosti obžalovaného, pak povahu a závažnost určuje zejména jeho osoba, kdy v minulosti byl opakovaně soudně trestán, byly mu ukládány i nepodmíněné tresty odnětí svobody a tohoto jednání se dopustil v podstatě krátce poté, co byl za násilnou trestnou činnost propuštěn z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, když v tomto případě lze tedy konstatovat, že možnosti nápravy obžalovaného jsou omezené, neboť na něj zjevně výkon předchozího nepodmíněného trestu odnětí svobody neměl žádný vliv, když se krátce po propuštění dopouští opětovně trestné činnosti násilného charakteru, soud musel hodnotit i následek jednání obžalovaného, který fakticky vznikl v podobě v podstatě ne příliš závažných zranění poškozených. Je třeba konstatovat, že obžalovaný se dopustil trestné činnosti zcela jednoznačně v přímém úmyslu, naprosto neočekávaně, je to okolnost, která zvyšuje povahu a závažnost jeho jednání, soud hodnotí ten fakt, že neprosto neočekávaně a bezdůvodně napadl nejprve svědkyni a následně i poškozené

kteří jí přispěchali na pomoc. Za této situace soud s přihlédnutím k následkům jednání obžalovaného i k částečnému doznání, jako polehčující okolnosti trest uložil ještě mírně nad spodní hranicí zákonných možností v trvání 4 let, nicméně vzhledem k osobě obžalovaného a k jeho trestní minulosti je tento trest ukládán již jako trest nepodmíněný. S ohledem na výměru trestu není možno uvažovat o podmíněném odkladu výkonu tohoto trestu, pro výkon tohoto trestu soud obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, když jsou splněny podmínky pro výkon trestu právě v tomto typu věznice.

Vedle trestu odnětí svobody byl obžalovanému uložen ve smyslu ust. § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku i trest propadnutí věci specifikované ve výroku tohoto rozhodnutí, jedná se zejména o střelnou zbraň, náboje a další příslušenství, které sloužily ke spáchání trestného činu.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s nárokem na náhradu nákladů za léčení poškozených a soud za této situace ve smyslu ust. § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost k náhradě této způsobené škody.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 13.12.2016

Mgr. Martin Král, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Šípková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne:

29.3.2017 – vina, náhrada škody, propadnutí věci.

Doložku PM vyznačila dne 24.4.2017 Helena Šípková